

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๒

ผู้หาธรรมจริง ๆ ลำบากมาก

(คณะวัดป่าวังเลิง จ.มหาสารคาม ร่วมถวายผ้าป่าสร้างตึกสงฆ์อาพาธเป็นเงินสด ๑๓๐ กอง ๒๖๐,๐๐๐ บาท เช็ค ๘ กองเป็นเงิน ๑๖,๐๐๐ บาท) เพื่อโรงพยาบาลไม่ใช่เธอ เอาไปเลยทางโรงพยาบาล (แม่ชีจากจ.แพร่ ถวายปัจจัย ๓๐๐,๐๐๐ บาท กับทองคำ ๔ บาท) พอใจๆ เพื่ออะไรต่ออะไรบ้างเราก็ไม่อยากจะถาม มีแต่เพื่อนนั้นเพื่อนี้ผู้ทำตามความเพื่อเลยจะตาย หัวหมุนเลย เราก็เฉยเอาบ้าง มาทำบุญอะไรเอาภาระมาให้พระแบกพระหาม ไม่ใช่ควายนี้นะเรา เราก็เคยทำบุญมาเหมือนกัน ไม่เห็นเอาภาระอะไรไปให้ใครแบกวะ

เดี๋ยวนี้มันเป็นกรรมฐานรถยนต์ไปแล้วละ แต่ก่อนเรื่องรถไม่มี แล้วท่านก็ไม่สนใจด้วย แม้จะสนใจก็ไม่มียอด ไปก็บุกป่าไปเลย ไม่ได้ขึ้นรถขึ้นราเรา ไม่เคยคิดสนใจกับรถเพราะไม่เคยมีอยู่แล้ว มันก็มีมาอีกหลังๆ นี่ละ คือท่านเดินกรรมฐาน ครั้งพุทธกาลก็อย่างนั้น แต่ก่อนไม่มีรถมีรา ตามตำราท่านบอกไว้เดินบุกป่าฝ่าดงไป เข้าป่าเข้าเขา สถานที่ใดเป็นที่เหมาะสมกับการภาวนาท่านก็ตั้งกลดลงที่นั่น แล้วท่านก็ภาวนาทุกวันนี้มันสะดวกทุกอย่าง เป็นเรื่องของโลกทั้งหมด ธรรมเลยเงยหัวไม่ขึ้น เพราะมันมีแต่รถแต่เราอะไรต่ออะไร ถนนหนทางก็เต็มไปด้วย

เราก็เคยได้พูดเวลาเรานั่งรถไปเห็นพระกรรมฐานท่านสะพายบาตร แบกกลดกับย่ามอันหนึ่ง เดินไปข้างถนน เราก็นั่งรถไป ดู มันอดคิดไม่ได้นะ เป็นทางที่เราเคยเดิน แต่ก่อนไม่มีรถเพราะที่เราเดินสองฟากทางให้รถเข้าไปไม่มี ทางรถก็ไม่มี เข้าป่าไปเลย แต่ที่ท่านมีรถ มันมีรถแล้วท่านเดินไปสองฟากทาง ท่านก็เดินของท่านไปอย่างนั้น เราก็เคยดำเนินมาแล้ว คือท่านมาอย่างนี้ความรู้สึกของท่านภายในใจจะคิดอย่างไรบ้างน้า มันอดคิดไม่ได้นะ แต่ก่อนมันไม่มีรถเดินไปไหนเป็นเดินจงกรมไปตลอด จากบ้านนี้ไปบ้านนั้น จากเขาลูกนี้ไปเขาลูกนั้น มีแต่เดินจงกรมไปทั้งวันเลย ไม่ได้สนใจกับอะไร ไปถึงที่ก็เป็นการทำความเพียรไปตลอดอย่างนั้น

อยู่ในป่าในเขาลำบากนะ เวลาพยายามหาอาหารหาธรรมลำบากลำบากมากอยู่ผู้หาธรรมจริง ๆ เป็นอย่างนั้นลำบากมาก อย่าไปสนใจกับเรื่องอาหารการอยู่การกิน สนใจกับธรรมเท่านั้น จิตอยู่กับธรรมตลอด เดินจากนี้ไปถึงนั้นเป็นการเดินจงกรมไปเรื่อย ๆ เดินจงกรมพิจารณาเรื่อยเลย ไม่ให้มีคำว่าเสียเวลาไปเรื่อยเลย นั่นละท่านภาวนา เราจึงอดคิดไม่ได้เวลาเรานั่งรถไปเห็นพระท่านเดินภาวนา เดินธุดงค์ นี่ท่านจะพิจารณาอย่างไรน้าเราอดคิดไม่ได้

จิตนี้ไม่ใช่เล่น ๆ นะ กิเลสมันรุ่มมาก บังคับจิตนี้ต้องมีอุบายวิธีการบังคับ จะอยู่กินหลับนอนธรรมดาไม่ได้นะ ต้องมีการฝึก ส่วนมากจะลงในทางอาหาร อาหารต้องขาดแคลน คือเราหาเอง การขบการฉันเล็กน้อยเท่านั้นพอ มุ่งต่อธรรมเรื่อย ๆ กลางคืนเงียบ ๆ สงัด นั่นละตอนภาวนาดี เริ่มนั่งที่แรกหัวใจทำงานตบตบ ๆ ๆ ได้ยินนะ อยู่เงียบ ๆ ใจก็เงียบ ดินฟ้าอากาศก็เงียบ บางที่อยู่บนภูเขามันก็เงียบ ที่นี้ก็ยังมีแต่จิตมันจะกระดิกออกทางไหน ๆ จ้อกันอยู่อย่างนั้น

เราก็มีแต่จะไปละ ไปสกลนคร ไปกราบพ่อแม่ครูจารย์ วัดป่าสุทธาวาส ถ้าว่าสุทธาวาสแล้วดูดีมีนะ ที่อื่นที่ไหนไม่ดูดี สถานที่กราบไหว้ก็วัดป่าสุทธาวาสเป็นอันดับหนึ่งตั้งดูตลอดเวลา

รับชมรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และทางสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

พร้อมเครือข่ายทั่วประเทศ